

OECD *Multilingual Summaries*

How's Life? 2017

Measuring Well-being

Summary in Swedish

Read the full book on: [10.1787/how_life-2017-en](https://doi.org/10.1787/how_life-2017-en)

Hur är livet? 2017

En mätning av välbefinnandet

Sammanfattning på svenska

Hur är livet 2017?

Vilka faktorer bidrar till ett gott liv? Även om det inte går att mäta människors upplevelser enbart med hjälp av siffror är det viktigt att den statistik som används som underlag vid utformningen av den offentliga politiken återspeglar både människors materiella levnadsvillkor och deras livskvalitet. Detta handlar bland annat om hur livet förändras med tiden, hur människors livssituation skiljer sig åt mellan olika befolkningsgrupper och huruvida dagens välbefinnande är på bekostnad av uttömda resurser i framtiden. Syftet med denna fjärde upplaga av How's Life? är att tillgodose detta behov genom att ge en bild av människors välbefinnande i OECD-länder och partnerländer.

Livet har blivit bättre för vissa, men välbefinnandet släpar efter i flera avseenden

Finanskrisen hade djupgående och långvariga konsekvenser för människors liv, och särskilt för deras arbeten. I kapitel 1 tittar vi på hur välbefinnandet har förändrats sedan 2005. Där ser vi att människor har fått det bättre på vissa sätt, men att utvecklingen sedan krisen har gått långsamt, och att välbefinnandet inte har utvecklats lika positivt i andra avseenden. Hushållsinkomsten och den genomsnittliga årsinkomsten har ökat kumulativt med 7 respektive 8 procent sedan 2005 – trots det var tillväxttakten ungefär dubbelt så hög mellan 1995 och 2005. Andelen människor som lever utan tillgång till grundläggande sanitet (som redan är låg i de flesta OECD-länder) har minskat med drygt en tredjedel och allt fler människor säger att de känner sig trygga när de är ute och går ensamma på kvällen. Dessutom har den genomsnittliga medellivslängden, även om den avstannade 2015, ökat med nästan två år totalt sett.

Trots denna positiva utveckling har välbefinnandet inte ökat lika mycket i andra avseenden. I omkring hälften av alla OECD-länder är långtidsarbetslösheten fortfarande högre än 2005 och osäkerheten på arbetsmarknaden är omkring en tredjedel högre än när mätningarna inleddes, år 2007. Jämfört med åren före krisen har valdeltagandet minskat, den genomsnittliga livstillfredsställelsen i OECD-länderna har minskat något och andelen människor som känner att de har stöd av vänner och familj har minskat med 3 procentenheter. Bilden är fortfarande blandad när det gäller de resurser som bidrar till fortsatt välbefinnande över tid. De framsteg som konstateras för vissa indikatorer (t.ex. att växthusgasutsläppen har minskat per capita, att rökandet har minskat, att investeringarna i FoU har ökat och att de producerade ekonomiska tillgångarna har ökat) uppvägs återigen av försämringar för andra (t.ex. att hushållens skuldsättning har ökat i de flesta länder, att statens finansiella nettoförmögenhet har minskat, att fetman har ökat och att förtroendet för staten har minskat).

Ojämlighetens många ansikten

Ojämligheter kan förekomma på alla områden. I kapitel 2 undersöker vi ojämlikheter i fråga om välbefinnande ur flera olika vinklar: alltifrån skillnader mellan hög- och låginkomsttagare, till skillnader i välbefinnande beroende på kön, ålder och utbildning. Det visar att samtidigt som vissa samhällen är mer jämlika än andra finns det områden med både hög och låg jämlikhet i alla OECD-länder. Ojämligheter påverkar också varandra och förvärrar nackdelarna. Till exempel är det dubbelt så vanligt att den femtedel av befolkningen som befinner sig i det högsta inkomstskiktet uppger att de har en hög livstillfredsställelse än den femtedel som befinner sig i det lägsta inkomstskiktet. Det är också fyra gånger så vanligt att människor som har en hög livstillfredsställelse uppger att de är vid god hälsa jämfört med dem som har en låg livstillfredsställelse. Många människor i OECD-länderna har inte den ekonomiska buffert som de behöver för att skydda sig mot inkomstchocker. Uppgifter från 25 OECD-länder visar att över en tredjedel av alla människor skulle hamna under fattigdomsstrecket om de skulle tvingas att avstå tre månadslöner.

Migranternas välbefinnande ställs inför många olika utmaningar

I genomsnitt är 13 procent av befolkningen i OECD-länderna födda utomlands. Migranter är en heterogen grupp, både mellan och inom OECD-länder: alltifrån högutbildade specialister som söker nya möjligheter till människor som flyr undan krig och fattigdom. Kapitel 3 visar att livet i deras nya hemland kan ge upphov till många utmaningar när det gäller migranternas välbefinnande. Medianinkomsten för migranter är 25 procent lägre än för inrikes födda, och mediannettoförmögenheten är 50 procent lägre. Även om det är ungefär lika vanligt bland migranter att ha ett arbete som bland inrikes födda är sannolikheten högre att de arbetar på obekväma tider, har lågbetalda arbeten och har riskfyllda eller skadliga arbetsvillkor. Ofta kan migranter inte heller utnyttja den kompetens som de har med sig på bästa sätt. Nästan 30 procent av alla migranter med eftergymnasial utbildning är överkvalificerade för sina arbeten jämfört med 20 procent bland inrikes födda. Utöver sämre arbetsvillkor har migranter även sämre levnadsvillkor. En av fyra migranter uppger att de utsätts för luftföroreningar och buller i det område där de bor, vilket kan jämföras med en av fem bland inrikes födda. Dessutom bor 41 procent av migranterna i undermåliga eller överfulla bostäder, vilket kan jämföras med 27 procent bland inrikes födda. Migranter uppger också att de har sämre hälsa, lägre socialt stöd och lägre subjektivt välbefinnande än inrikes födda i de flesta undersökta OECD-länder. Mätningen av migranternas välbefinnande kan dock förbättras avsevärt, särskilt eftersom undersökningar som riktar sig till hushåll ofta har svårt att nå ut till de mest sårbara grupperna.

En klyfta mellan offentliga institutioner och de människor de ska hjälpa

Det ständigt sjunkande valdeltagandet i OECD-länderna har varit ett problem i många år. Kapitel 4 visar andra områden där människor upplever att de står långt ifrån de offentliga institutioner som ska hjälpa dem. Mer än hälften av invånarna i OECD-länderna anser att korruption är ett utbrett problem i deras offentliga förvaltning. Förtroendet för offentliga institutioner har sjunkit sedan 2005 och endast 33 procent av alla människor anser att de har möjlighet att påverka vad den offentliga förvaltningen gör. Avståndet växer för dem som är mest underrepresenterade i det offentliga livet. Människor utan gymnasial utbildning uppger i mindre utsträckning att de har möjlighet att påverka politiska beslut jämfört med människor med högre utbildning. Det självrapporterade valdeltagandet är 13 procentenheter lägre i den femtedel av befolkningen som befinner sig i det lägsta inkomstskiktet än i den femtedel som befinner sig i det högsta inkomstskiktet. Européer är i regel nöjda med hur valen sköts men betydligt mindre nöjda med de politiska insatserna för att minska de ojämlikheter som finns. Hur nöjda människor är med den offentliga utbildningen och sjukvården varierar stort mellan olika länder men är i regel högre bland dem som har använt dessa tjänster nyligen. Detta tyder på att erfarenhet har betydelse när det handlar om att forma människors uppfattningar.

© OECD

Denna sammanfattning är inte en officiell OECD-översättning.

Reproduktion av denna sammanfattning är tillåten, om OECD:s upphovsrätt och publikationens titel på originalspråket nämns.

Flerspråkliga sammanfattningar är översatta utdrag ur OECD-publikationer, som ursprungligen publicerats på engelska och franska.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2017), *How's Life? 2017: Measuring Well-being*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/how_life-2017-en